Innlevering 2b
INF2810 2015

- Dette er del to av den andre obligatoriske oppgaven i INF2810. Man kan oppnå 10 poeng for oppgavene i 2b, og man må ha minst 12 poeng tilsammen for 2a + 2b for å få godkjent.
- Svarene skal leveres via Devilry *innen fredag 10. april kl 14:00*.
- I enkelte oppgaver ber vi dere tegne diagrammer: Husk at disse også må vedlegges besvarelsen (f.eks som bilder av tegninger med penn-og-papir), i tillegg til kildekoden (som leveres som en *.scm*-fil).
- Husk å kommentere koden (med `;;`) så det blir lettere for de som skal rette å skjønne hvordan dere har tenkt. Ta også med relevante kjøringseksempler (ev. med returverdiene kommentert ut).
- For dem som levererer gruppeoppgaver: Merk at det ikke er anledning til å endre grupper mellom 2a og 2b, eller mellom 3a og 3b. I mellom 2 og 3 er det imidlertid mulig å gjøre endringer. (Som for 2a holder at én på hver gruppe leverer, men la første linje i besvarelsen gjøre det klart hvem andre som er med på gruppa og sørg for at gruppen er registrert i Devilry.)
- Forelesningene fra 26/2, 5/3, og 12/3 er de mest relevante her. Utover gruppetimene kan spørsmål som vanlig postes på forumet: https://piazza.com/uio.no/spring2015/inf2810/

1 Innkapsling, lokal tilstand og omgivelsesmodellen

(a) Skriv en prosedyre `make-counter` som returnerer en ny prosedyre som bruker innkapsling for å holde rede på hvor mange ganger den har blitt kalt. Den returnerte prosedyren skal ha en privat variabel `count` som initialiseres til 0 og så økes med 1 (destruktivt) hver gang vi kaller den. Som returverdi gis den oppdaterte verdien til `count`. Eksempel på interaksjon:

```
? (define count 42)
? (define c1 (make-counter))
? (define c2 (make-counter))
? (c1) → 1
? (c1) → 2
? (c1) → 3
? count → 42
? (c2) → 1
```

(b) Tegn et omgivelsesdiagram som viser alle rammene og bindingene som er gjeldende idet vi evaluerer det siste uttrykket i interaksjonen over, altså kallet på `c2`.

2 Innkapsling, lokal tilstand, og *message passing*

(a) I denne oppgaven skal vi implementere en abstrakt datatype for å representere stakker (*stacks*). En stakk er en "beholder" der vi kan legge til elementer (*push*) eller fjerne elementer (*pop*). Fjerning og innsetting av elementer i en stakk er basert på en strategi som kan beskrives som *sist-inn-først-ut*, eller *last-in-first-out* (LIFO): Det siste elementet som er lagt til er det første som vil bli fjernet. Den klassiske metaforen her er en stabel med tallerkener: Vi kan kun forsyne oss fra toppen, og den siste tallerkenen som er lagt i stabelen er den første som kan tas ut igjen.

Vi skal implementere stakker som prosedyreobjekter der elementene på stakken er representert som en liste bundet til en lokal variabel (ved å bruke *innkapsling*). Vi kommuniserer med prosedyreobjektene ved å bruke såkalt *message passing*. Det er tre beskjeder vi ønsker å kunne gi (se eksempler på kall under):

- `'push!`, sammen med et vilkårlig antall elementer som (destruktivt) skal legges til i stakken.
- `'pop!` (uten andre argumenter), for å (destruktivt) fjerne det siste / "øverste" elementet i stakken.
- `'stack` (uten andre argumenter), for å returnere lista av elementer som er på stakken.

Skriv en prosedyre `make-stack` som returnerer en stakk slik at vi kan ha f.eks. følgende interaksjon:

```
? (define s1 (make-stack (list 'foo 'bar)))
? (define s2 (make-stack '()))
? (s1 'pop!)
? (s1 'stack) → (bar)
? (s2 'pop!)     ;; popper en tom stack
? (s2 'push! 1 2 3 4)
? (s2 'stack) → (4 3 2 1)
? (s1 'push! 'bah)
? (s1 'push! 'zap 'zip 'baz)
? (s1 'stack) → (baz zip zap bah bar)
```

Det bør være mulig å "poppe" en tom stakk uten å få feilmelding (vi lar den tomme stakken forbli uendret).

(b) Videre ønsker vi å gjøre grensesnittet mot stakk-objektene mer generelt slik at vi "abstraherer bort" det faktum at de her tilfeldigvis er implementert som prosedyrer. Definer prosedyrene `push!`, `pop!` og `stack` som alle tar et stakk-objekt som argument. (I tilfellet `push!` skal den i tillegg godta et vilkårlig antall elementer som skal settes inn.) Gitt stakk-objektet `s1` (i samme tilstand som vi etterlot det i 2a-eksemplet over) ønsker vi å kunne ha f.eks. følgende interaksjon:

```
? (pop! s1)
? (stack s1) → (zip zap bah bar)
? (push! s1 'foo 'faa)
? (stack s1) → (faa foo zip zap bah bar)
```

3 Strukturdeling og sirkulære lister

- I denne oppgaven skal vi jobbe med sykliske lister og strukturdeling. La oss anta følgende REPL-interaksjon:

```
? (define bar (list 'a 'b 'c 'd 'e))
? (set-cdr! (cdddr bar) (cdr bar))
? (list-ref bar 0) → a
? (list-ref bar 3) → d
? (list-ref bar 4) → b
? (list-ref bar 5) → c
```

(a) Tegn boks-og-peker-diagram som viser strukturen til `bar` etter kallet på `define` og etter `set-cdr!` over. Forklar kort hvorfor vi får verdiene vi gjør ved kallene på `list-ref`.

(b) Anta så at vi har følgende interaksjon:

```
? (define bah (list 'bring 'a 'towel))
? (set-car! bah (cdr bah))
? bah → ((a towel) a towel)
? (set-car! (car bah) 42)
? bah → ((42 towel) 42 towel)
```

Tegn boks-og-peker-diagram som viser strukturen til `bah` før og etter det første kallet på `set-car!`. Forklar kort hvorfor `bah` evaluerer til verdien den gjør etter det siste kallet på `set-car!`.

(c) Strukturen `bar` over er et eksempel på en sirkulær (*cyclic*) liste. Med sirkulære lister mener vi her strukturer hvor et cdr-felt peker tilbake til en en tidligere cons-celle i lista. (Merk at lister kan ha elementer som deler struktur uten å nødvendigvis være sirkulære gitt denne definisjonen.) Når vi jobber med sirkulære lister må vi dermed passe oss så det ikke oppstår uendelige løkker der vi rekurserer over lister med `cdr`. Hvis vi f.eks. forsøker å kalle `length` på `bar` vil den ikke terminere. Skriv et predikat `cycle?` som tester om en listestruktur er syklisk.

```
? (cycle? '(hey ho)) → #f
? (cycle? '(la la la)) → #f
? (cycle? bah) → #f
? (cycle? bar) → #t
```

For ordens skyld: Vi bryr oss ikke her om "dypere" sirkularitet — f.eks. i tilfeller med lister-av-lister bryr vi oss ikke om hvorvidt et liste-element selv inneholder en sirkulær liste.

Valgfritt: De som kan tenke seg en ekstra utfordring kan her prøve å skrive to versjoner: en som har lineær minnebruk og en som har konstant minnebruk (men lineær tidsbruk).

(d) Strengt tatt er sirkulære lister egentlig ikke ekte lister. For `bar` og `bah` (slik de er gitt ved REPL-interaksjonen i oppgavene over) vil vi få følgende resultat hvis vi kaller predikatet `list?` — forklar kort hvorfor.

`? (list? bar)` → *#f*

`? (list? bah)` → *#t*

(e) I denne oppgaven skal vi lage en abstrakt datatype vi kan kalle for en *ring*. Prosedyren `make-ring` skal ta en liste som argument, f.eks. `'(1 2 3 4)`, og lage et ring-objekt der vi tenker at lista "biter seg selv i halen" slik at `1` kan sees som neste element etter `4`. Vi tenker videre at strukturen har en "topp" som er elementet vi til enhver tid kan se på. Prosedyren `top` skal gi oss dette elementet for en gitt ring. I tillegg skal vi kunne *rotere* en ring til venstre og høyre, og dermed endre hvilket element som er på topp (tenk på et lykkehjul som dreies). Vi skal skrive `left-rotate!` og `right-rotate!` for å gjøre dette. Til slutt ønsker vi å ha støtte for prosedyrene `insert!` og `delete!`. Den første lar oss sette inn et nytt element i en ring: Elementet som settes inn blir det nye topp-elementet, med det gamle topp-elementet til høyre. Prosedyren `delete!` fjerner topp-elementet fra ringen og lar elementet til høyre stå i topp-posisjon. Vi lar returverdien fra alle disse fire destruktive prosedyrene være det som til slutt er det gjeldene topp-elementet (altså det samme et nytt kall på `top` også vil returnere).

Nøyaktig hvordan den abstrakte ring-datatypen implementeres er helt opp til dere – det samme gjelder eventuelle hjelpeprosedyrer dere måtte trenge – men kall-eksemplene under viser hvordan vi vil at objektene og grensesnittet skal oppføre seg. (Merk at `make-ring` bør lagre en kopi av input-lista så den ikke utilsiktet modifisere noe.)

```
? (define r1 (make-ring '(1 2 3 4)))
? (define r2 (make-ring '(a b c d)))
? (top r1) → 1
? (top r2) → a
? (right-rotate! r1) → 4
? (left-rotate! r1) → 1
? (left-rotate! r1) → 2
? (delete! r1) → 3
? (left-rotate! r1) → 4
? (left-rotate! r1) → 1
? (left-rotate! r1) → 3
? (insert! r2 'x) → x
? (right-rotate! r2) → d
? (left-rotate! r2) → x
? (left-rotate! r2) → a
? (top r1) → 3
```

(f) Skriv noen få setninger der dere reflekter over kompleksiteten til implementasjonen deres av både `left-rotate!` og `right-rotate!`.

Lykke til, og god koding!